

Lieve allemaal,

Ik weet eigenlijk niet of het in Europa goed bekend is, maar sinds 13 april jl. is er in Kathmandu een permanente hongerstaking van Tibetanen en Nepalezen tegen de Chinese bezetting van Tibet aan de gang. Deze stille maar veelzeggende demonstratie wordt gelukkig door de Nepalese autoriteiten met rust gelaten en zo kan het, dat ik daar gisteren ook getuige van mocht zijn. De hongerstakers, die minimaal 24 uur alleen op water leven, wisselen elkaar voortdurend af en zo zijn er naar schatting toch gauw een kleine 100 mensen die op deze vreedzame maar indrukwekkende wijze protesteren tegen het neerslaan van de opstanden van resp. 10 maart 1959 en 2008. Het Nepal Tibetan Solidarity Forum is van plan om deze hongerstaking minimaal vol te houden tot aan de Olympische Spelen die op 8 augustus a.s. in Beijing van start gaan. Tenzij het Chinese regime de uitgestoken hand van de Dalai Lama om serieus in dialoog te gaan over de toekomst van Tibet eerder aanvaardt. De kans daarop lijkt echter klein, gezien de niet aflatende stroom van beschuldigingen en verdachtmakingen tegen de Dalai Lama (hij leeft al sinds 1959 in ballingschap in Dahramsala/India), als zijnde de moedwillige aanstichter van het geweld van 10 maart 2008 en de drijvende kracht achter pogingen om de Olympische Spelen te saboteren.

De plek die voor dit protest is uitgezocht mag passend worden genoemd, namelijk de grote boeddhistische stoepa Swoyambhunath die, op een heuvel gelegen, het noordwestelijk stadsbeeld van Kathmandu domineert. Aangekomen bij de hoofdingang van de Swoyambhunath begin ik met de klok mee linksom het enorme stupacomplex te lopen. Aangekomen bij een splitsing is van daaraf al zichtbaar waar de hongerstakers zijn neergestreken. Er wapperen vele vlaggen: naast Nepalese en Tibetaanse vlaggen, toch vooral vele 10-tallen boeddhistische vlaggen. Er is een soort comité van welkom (deze keer geen entree voor foreigners, integendeel, die zijn extra welkom) en namaste en ik krijg een gratis mondkapje met de tekst Stop Killing in Tibet toegestopt. Er is er ook een met de tekst Hu Jintao lies, Tibet dies, hetgeen ook al niets aan duidelijkheid te wensen over laat. Er zitten snel geteld toch zeker een 100 hongerstakers met allemaal eigen teksten, zoals 'Allow free movement of people and provide access to daily needs' (de Chinezen hebben hele dorpen in Tibet, die weigeren de Dalai Lama af te vallen, afgesneden van water en voedselvoorrading) en 'We appeal to the UN and the International Community to press China to immediately end the brutal killings in the whole of Tibet' of '..... to press China to immediately release all arrested and imprisoned Tibetans'. Mooi om te zien, dat de hongerstakers allemaal de kleermakerszit (met kaarsrechte rug?) a la de Boeddha zelf hebben aangenomen en dat minimaal 24 uur denken/hopen vol te houden. Ik moet er echt niet aan denken! Wanneer ik doorloop naar de wat ik maar noem 'informatiestand', wordt mij in goed Engels gevraagd of ik het 'gastenboek' wil tekenen. In één oogopslag is duidelijk, dat vele toeristen, vooral Europeanen, mij hierin zijn voorgegaan. Ik krijg een paar stencils uitgereikt, waarin de eisen van het forum nog eens heel nadrukkelijk zijn verwoord. Er is verder een qua toonzetting verzoeningsgezinde brief van His Holiness the 14th Dalai Lama, die geen enkel misverstand laat bestaan over de toekomst van Tibet als autonome area binnen de People's Republic of China, kortweg PRC. Alhoewel het Chinese regime de buitenwereld graag anders wil doen geloven - de Dalai Lama wordt ronduit afgeschilderd als een separatist, saboteur en manipulator - valt dit bij lezing van diens gematigde standpunt over de toekomst van Tibet ('ja' tegen autonomie van Tibet binnen de PRC en, los hiervan, 'ja' tegen de Olympische Spelen) niet vol te houden. Uit oogpunt van PR is dit voor de Chinezen dan ook al bij voorbaat een verloren zaak. Die werkelijkheid moet kennelijk nog doordringen tot de beleidsmakers in Beijing.

Dit stilzwijgende, maar veelzeggende protest maakt grote indruk. De onderlinge solidariteit is goed voel- en zichtbaar, maar ook de vastbeslotenheid om dit zo lang als nodig is vol te houden. En waarom? Omdat de hongerstakers vechten voor een rechtvaardige zaak op een wijze die niemand onberoerd kan laten: vreedzaam, volhardend en uit overtuiging. Wat jammer dat hun strijd wat onopgemerkt en bijna geruisloos aan het grote publiek voorbij lijkt te gaan. Pas eergisteren kreeg ik lucht van deze hongerstaking en dat nadat ik 5 weken lang de kranten bijna dagelijks heb gevolgd. Zij verdienen absoluut meer aandacht. Misschien dat dat zover komt, want de eerste Westerse hongerstaker heeft zich tot groot enthousiasme van het Forum aangemeld: een Amerikaanse die dat, na haar trekking te hebben gedaan, minimaal 24 uur denkt te gaan volhouden. Chapeau!! Na alle beschikbare informatie te hebben gelezen en een bekertje Tibetaanse thee te hebben gedronken, ga ik, na nog wat foto's te hebben gemaakt, weer richting Thamel alwaar mij de inmiddels vertrouwde dagelijkse toeristenstroom wacht.

Hartelijke groet,
Herman